

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M. K., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.8.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 27.8.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť je považuje za nepřezkoumatelné či vadné z důvodu chybného právního posouzení, jelikož jeho zdravotní stav se nemění, resp. se spíše zhoršuje s ohledem na dlouhodobou soustavnou medikaci opiodů v kombinaci se silnými analgetiky, a není zjevné, o které z údajů z lékařských zpráv (které měl správní orgán evidentně k dispozici) jsou opřeny závěry správního orgánu druhého stupně o tom, že zdravotní stav neodpovídá třetímu stupni invalidity, a není ani zjevné, z jakých konkrétních důvodů byl jeho zdravotní stav posouzen jako důvod pro invaliditu druhého stupně; má za to, že žalovaná nedostála své povinnosti rozhodnutí řádně odůvodnit a vypořádat se s uplatněnými námitkami. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 11.6.2014 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 11.6.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 20.3.2014, jímž mu snížila stupeň invalidity a výši

invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 8.5.2014 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně žalobci náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7.834,-Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 4.3.2014 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 11.6.2014 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 4.6.2014 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní, protože se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální klinický stav horní hranice 40% a s přihlédnutím k profesi byla dle § 3 odst. 2 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10% a celkově tak činí 50%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.3.2014 i ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 4.6.2014 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, ale pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 50%; datum změny invalidity 4.3.2014.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření dne 22.9.2014 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce zpochybňující objektivnost a správnost stanovení míry procentuálního poklesu, k důkazu navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 11.6.2014 bylo žalobci doručeno dne 30.6.2014 fikcí.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 5.11.2014, když jednání byl přítomen i žalobce a jeho sestra Iveta za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého

stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, když PK MPSV byla v souladu s hodnocením OSSZ a námitkovým řízením. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byl hodnocen stav po laminektomii L3 a L4 a odstranění kalcifikované vazivové extradurální komprese v úrovni L3 v dubnu 2007, s chronickou spinální arachnoiditidou s adhezemi a intradurálními kalcifikacemi - objektivizováno MR LS páteře ze dne 16.5.2014 - objektivizuje těžkou poruchu statiky a dynamiky LS páteře, reziduální lumboischiadický pravostranný syndrom s iritací kořene S1. *Funkčně se jedná o středně těžké postižení*, které je objektivizováno doloženým neurologickým nálezem z března 2014 – jedná se o závažné postižení statiky a dynamiky jednoho úseku páteře s projevy kořenového dráždění, se závažným snížením celkové výkonnosti i při běžném zatížení, s omezením některých denních aktivit, chůze a stoj normální, které komise hodnotila *dle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy vyhlášky* na horní hranici uváděné procentuální ztráty, to je 40%, v níž vzala v úvahu uváděnou neztížitelnou bolest léčenou ambulancí bolesti, funkční nález objektivizován i vyšetřením odborníka v komisi, dle jehož vyšetření se rovněž jedná o těžké postižení statiky i dynamiky LS páteře, nejsou přítomny parézy končetin, svalové úbytky na končetinách, poruchy funkce svěřačů; vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena tato hodnota o 10 %, takže celková ztráta činí 50 %; změna stupně invalidity také 4.3.2014. Komise také uvedla, že ponechání třetího stupně invalidity (*do 31.12.2009 plná invalidita*) při kontrolní lékařské prohlídce (KLP) na OSSZ dne 24.5.2010 i 19.3.2013 bylo výrazně posudkově nadhodnoceno, když ze zpráv z Centra bolesti nevyplývá, že by byly přítomny parézy dolních končetin, svalové úbytky na končetinách, porucha funkce svěřačů, porucha hybnosti dolních končetin; uváděná neztížitelná bolest není vyhláškou samostatně hodnocena. Pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce není obecně schopen práce fyzicky těžké spojené s přenášením břemen, práce s vibracemi, v trvalém stoju nebo chůzi, s nutností chůze v nerovném terénu, v nepříznivých klimatických podmínkách a ve vynucené poloze; obecně schopen práce fyzicky lehké, bez přetěžování horních končetin, s možností změny polohy sed – stoj a v příznivých klimatických podmínkách; je schopen fyzicky nenáročných nekvalifikovaných dělnických profesí, schopen zaškolení, ale neschopen dosavadního zaměstnání kvalifikovaná dělnická profese - zedník. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Žalobce v podání ze dne 8.12.2014 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože dle něho komise nevzala v úvahu neztížitelnou bolest léčenou v ambulanci bolesti, což je v rozporu s vyhláškou, která v obecné části k odd. E považuje dlouhodobou bolest v příslušném segmentu s reflexními změnami za funkčně významnou neurologickou symptomologii; současně sdělil, že setrvává na svých závěrech předestřených v žalobě a oznámil, že se plánovaného jednání dne 11.12.2014 nezúčastní.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 11.12.2014 se žalobce nezúčastnil, zástupce žalované nenavrhla provedení dalších důkazů, soud ale odročil jednání na neurčito za účelem vyžádání doplnění posudku ze dne 5.11.2014 k námitkám žalobce ze dne 8.12.2014.

K žádosti soudu PK MPSV doplnila svůj posudek dne 14.1.2015, když jednání se

konalo za účasti odborného lékaře z oboru neurologie v nepřítomnosti žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Komise zdůraznila, že setrvala na svém závěru, pokud se jedná o příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kdy doložené nálezy objektivizují těžkou poruchu statiky a dynamiky bederní páteře, reziduální lumboischiadický syndrom s iritací kořene S1, funkčně se jedná o středně těžké funkční postižení jednoho úseku páteře s projevy kořenového dráždění, schopen chůze bez opěrných prostředků. Komise je v souladu s uvedeným výsledným hodnocením dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1 c) přílohy vyhlášky, na horní hranici, tj. 40 %, kdy vzala v úvahu uváděnou neztížitelnou bolest léčenou v ambulanci bolesti. V tomto hodnocení je komplexně posouzen stupeň funkčního postižení, nikoliv účelovost hodnocení, jak se domnívá žalobce. Ke stejnému závěru v hodnocení stupně funkčního postižení došel i po vyšetření přítomný odborník konstatující, že nejsou přítomny parézy končetin, svalové úbytky na končetinách, porucha funkce svěřačů, nejedná se tedy o těžké postižení nervů v bederní oblasti - vše uvedeno v posudku na čl. 8. Samotnou dlouhodobou bolest v postiženém segmentu tak, jak se domnívá žalobce, nelze hodnotit jako trvale funkčně významný neurologický nález, neboť není přítomno těžké poškození nervů, které má za následek postižení hybnosti končetin, jak vyplývá z doložených nálezů i z vyšetření v komisi. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Dalšího ústního jednání zdejšího soudu dne 12.2.2015 se žalobce také nezúčastnil, ani nepřítomnost neomluvil; zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se domáhá ponechání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být ponechán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci ponechat či přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 11.6.2014*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o změnu stupně invalidity na třetí stupeň v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 není důvodná, když napadené rozhodnutí není neprezkoumatelné, neboť splňuje všechny náležitosti požadované ust. § 68 zejména v odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) – důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání atd.* Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především ze stěžejního důkazu, jímž je posudek PK MPSV ze dne 5.11.2014 a jeho doplnění ze dne 14.1.2015 vypracovaný na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Komise hodnotila shodně i pokles pracovní schopnosti celkem 50%, jak uvedeno shora, tudíž žalobce nedosáhl potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto nebyl nadále uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byl žalobce vyšetřen, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobcem, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany

žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobce byl osobně přítomen všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen jeho zdravotní stav, přičemž rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobce, nikoli jeho subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže ani v tomto směru k žádnému pochybení a tedy zkrácení práv žalobce nedošlo.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 20.3.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. února 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně